

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

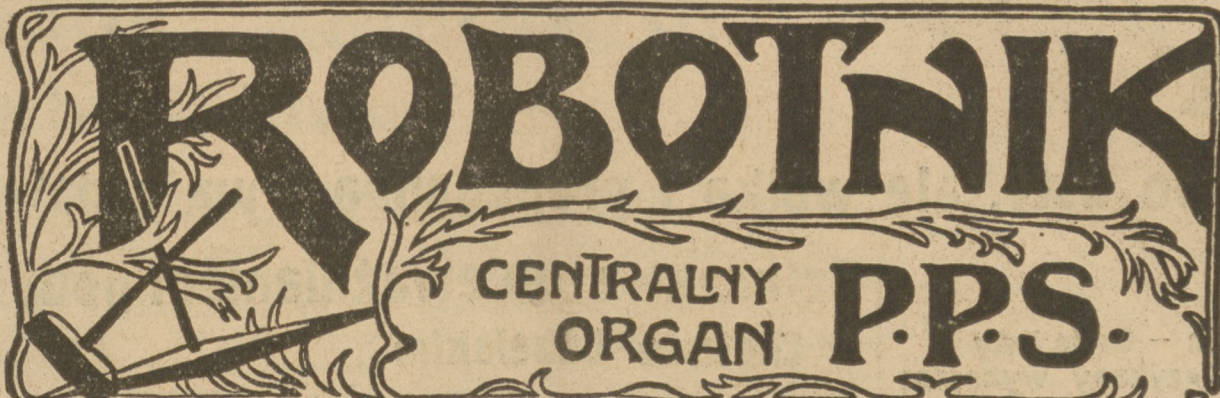
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-89

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

W przededniu

Jutro zatem odbędą się wybory do rad miejskich w szeregu miast i miasteczek. „Sanacja” pozostała, naturalnie, wierna sobie; „sanacja” nie potrafi już stanąć do walki wyborczej inaczej, niż z całym aparatem przeróżnych „sztuczek” i „sposobów”; wśród których tak zw. *unieważnianie list* odgrywa zawsze rolę naczelną.

Najprościej „rozwiązała sprawę” Główna Komisja Wyborcza w **BARANOWICZACH** sterowana umiejętną dłońią p. posła B. B. W. R. *Pożniaka* i p. starosty *Neugebauera*; pozostały tam na placu tylko listy B. B. W. R.; miasto otrzymało radę miejską bez żadnych głosowań i zachodów; pp. *Pożniak* i *Neugebauer* oszczędzili uprzejmie obywatelom spaceru do urn wyborczych.

Podobnie w jednym z okręgów **LWOWA** ks. poseł *Szydelski* otrzymał tą samą drogą mandat radziecki w podarunku od władz administracyjnych; w mniejszych miasteczkach jest to zjawisko — że tak powiem — nagminne. Tragikomizmy procedury ściągania ludzi po nocy do lokalów komisji wyborczych, by „sprawdzić” w formie surowego badania śledczego, czy naprawdę podpisywali socjalistyczne listy kandydatów — przedstawialiśmy wielokrotnie i dość szczegółowo.

Niel „sanacja” już nie umie inaczej; *Vilfredo Pareto*, umiłowany wódz duchowy wszelkich kierunków prądu faszystowskiego, powiedziałby, że B. B. W. R. cierpi stanowczo na przerosł „instynkt kombinacyjny polityczny”; *Pareto* uważał zresztą — bodaj słusznie — obozy, obciążone ową chorobą, za „gorszy gatunek ludzki, zdemoralizowany, nietwórczy, skłonny do pogoni za ujemnymi cechami jednostki jak tchórzostwo, egoizm, bierność, zamilowanie do egoistycznego spokoju” (cytuje dosłownie!). W każdym bądź razie dzisiaj, w przededniu wyborów, można stwierdzić, że... „dżentelmeńska” fala unieważniania i nacisku na wyborców przepłynęła poprzez cały kraj w postaci wcale okazałej.

Centralny Komitet Wykonawczy **Polskiej Partii Socjalistycznej** dał naszym organizacjom, towarzyszą i sympatykom wskazówkę jasną i wyraźną:

1) **WSZEDZIE GŁOSUJEMY NA LISTY SOCJALISTYCZNE, CHOĆ IABY UNIEWAŻNIONE**; w wypadku drugim chodzi nam o skupienie i o policzenie naszych *najpewniejszych* głosów;

2) są wszakże miejscowości, gdzie nie było wogóle naszych list ani samodzielných, ani wspólnych z partiami socjalistycznymi, mniejszości narodowych; ale w niektórych miasteczkach mamy listy *innych partij socjalistycznych*, zaprzyjaźnionych z P. P. S.; tam **GŁOSUJEMY NA TE LISTY**.

Dyrektywa przytoczona powinna być wykonana z całą dokładnością.

Kampanię wyborczą przeprowadziliśmy tak, jak zamierzaliśmy, pod własną chorągwią bez wszelkiej blagi „bezpartyjnej”, bez humorystycznych „akcesów” stowarzyszeń sług św. Zyty, towarzyszt racjonalnej hodowli kanarków i t. p. Spekulowanie na gnuśności biernego „szarego człowieka”, na pomocy „akcji katolickiej” i policjanta pozostawiliśmy „sanacji”; spekulowanie na antysemityzmie — endeckim i „narodowym radykałom”. My apelowaliśmy i apelować będziemy jutro do ludzi odważnych i posiadających przekonania, do ludzi o twardym karku, rozumieją-

cych, że *życie jest walką*, nie zaś przy stosowywaniu się do dzierżycieli władzy.

Na takich ludziach chcemy budo-

wać przyszłość kraju, i przyszłość naszego ruchu, i naszą rolę w samorządzie.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Ostre walki strajkowe w Stanach Zjednoczonych

Wiedomo, że przedsiębiorcy amerykańscy sabotują nowy kodeks pracy, ogłoszony przez *Roosevelta*, a domagający się skrócenia czasu pracy, podwyższenia płac i uznania robotniczych związków zawodowych. Robotnicy muszą toczyć ciężką, a często krwawą, walkę o uznanie tych praw i wobec nieustępliwości przedsiębiorców sięgają przeważnie do oręża strajkowego.

Obecnie widownią strajków jest **Minneapolis** w stanie **Minnesota** i **Toledo** w stanie **Ohio**. O zaciętych walkach w **Toledo**, ośrodku przemysłu stalowego (a nie włókienniczego, jak wczoraj mylnie podaliśmy) doniosły już depesze.

Niemniej zaciekle walki toczą się w **Minneapolis**.

Strajk rozpoczął się tam w kopalniach przez wyjazd 5000 wózków. Robotnicy

domagali się lepszych warunków płacy i uznania związku zawodowego. Żądaniom ich odmówiono. Wtedy robotnicy zagrozili

blokadą miasta i niedopuszczeniem żywności dla 500 tys. mieszkańców.

Na to przedsiębiorcy odpowiedzieli mobilizacją swojej „żółtej” bojówki. Doszło do starcia, w którym

2 robotników zabito, a 105 raniono.

Gubernator **Minnesoty** zagroził wprowadzeniem gwardji narodowej, na co robotnicy odpowiedzieli, że ogłoszą strajk powszechny.

Skutek był ten, że gubernator cołnął swą groźbą, a przedsiębiorcy zawarli rozejm 24-godzinny z robotnikami.

To samo powtórzyło się w **San Francisco**.

Wieczorem we czwartek w Toledo

Po chwilowym uspokojeniu w czwartek wieczorem wybuchły znów rozruchy w **TOLEDO**. Oddziały gwardji narodowej dały salwę ponad głowami tłumem, lecz zabłąkane kule zraniły ciężko trzy osoby, które przewieziono do szpitala.

Dalsze rozruchy spowodowane były zacięciem między oficerem gwardji narodowej i jednym ze strajkujących.

Pięcioletni tłum strajkujących od mowit rozjechał się i zaczął się posuwać

ku budynkom fabrycznym. Tłum, prac naprzód, poturbował wielu szeregowych gwardji narodowej, których obecność wywoływała szczególne rozdrażnienie. Z tłumu padły okrzyki „niech idą do diabła”, „wygnać ich z miasta”.

Sytuacja uważana jest za poważną.

O późnocy liczba ofiar obliczana była na 2 zabitych i 11 rannych od kul karabinowych i rewolwerowych oraz wielu poturbowanych od uderzeń pałkami i kamieniami.

W Austrii Dollfussa

Bomby i zamachy

Urzędowy komunikat donosi, że dnia 23 maja wybuchła bomba w podwórzu arcybiskupiej rezydencji w **Salzburgu**. Wybuch wyrządził poważne szkody. Do chodzenia wykazały, że bomba ukryta była w śmietniku na podwórzu.

W godzinach wieczornych dnia 23-go maja wybuchła bomba w kiosku w kwia tam w miejscowości **Morzg** pod **Salzburgiem**. Szkody wynoszą 10 tys. szylingów.

Dnia 24 zrana wybuchło blaszane pudełko z materiałem wybuchowym w rękach 9-letniego chłopca, raniąc go cięż-

ko. Chłopiec stracił prawe oko.

Sprawcy niedawnego zamachu na dwóch policjantów w miejscowości **Dorf** zostali aresztowani. Są nim: robotnik rolny **Reibl**, znany „narodowy socjalista” i murarz **Schoenleitner**, który do niedawna należał do stronnictwa Socjalno - Demokratycznego, a ostatnio zaś jak twierdzi komunikat urzędowy sympatyzował ze stronnictwem narodowo - „socjalistycznym”. Zamachowcy odpowiadać będą przed sądem doraźnym. (PAT.).

Ultimatum japońskie wobec Chin?

Według doniesień z **Nankinu** poseł japoński przy chińskim Rządzie **Nankin** **Arioshi**, który przybył z **Tokio** do **Nankinu**, odbył dłuższą konferencję z ministrem spraw zagranicznych Chin. W związku z tą konferencją krążą uporczywe pogłoski, że Japonia postawiła w formie katerycznej szereg warunków politycznych, od których uzależ-

nia dalsze ustosunkowanie się wobec Chin. Według pogłosek, których dotychczas nie można było sprawdzić, warunki te są następujące: 1) zwalczanie agitacji przeciwjapońskiej w Chinach, 2) wprowadzenie bezpośredniej komunikacji kolejowej Chin z **Mandżukuo**, 3) ustalenie taryf na przewóz towarów japońskich odpowiednio do postulatów japońskiej izby handlowej, oraz 4) wystąpienie Chin z **Ligi Narodów** i przyłączenie się do bloku państw azjatyckich.

Aczkolwiek pogłoska o tych warunkach japońskich utrzymuje się w kołach politycznych dość uporczywie, jednakowoż brak dotychczas urzędowego potwierdzenia ze źródeł nankińskich lub japońskich. (ATE.).

Wybory w Warszawie 2 września?

Według pogłosek wybory do Rady Miejskiej w **Warszawie** mają się odbyć w dniu 2 września. Podobno jest to termin ostateczny, t. n. zdecydowany ostatecznie.

Obieg pieniężny w Polsce kurczy się coraz to szybciej Tylko 886 milionów w banknotach

Bilans Banku Polskiego za drugą dekadę maja wykazuje znowu dalszy spadek obiegu pieniężnego o 54,7 milj. zło-

tych. Obieg banknotów zmniejszył się w porównaniu z poprzednią dekadą o 35,4 milj. zł. i wyniósł 886,5 milj. zł., a obieg bilonu zmniejszył się o 19,3 milj. zł. do sumy 320,4 milj. zł. Monet srebrnych było w obiegu na sumę 239 milj. zł., monet brązowych i niklowych na sumę 81,4 milj. zł. Ogółem obieg banknotów i bilonu na dzień 20 b. m. wyniósł sumę 1.206,9 milj. złotych.

Nowa faza zatargu w fabryce „Perkun”

Ajencja B. I. P. donosi: W związku z zatargiem wynikłym w fabryce silników „Perkun” w **Warszawie**, inspekcja pracy, po dokładnym zbadań przyczyn tego zatargu, wystąpiła do sądu starościńskiego o ukaranie bezwzględny aresztem dyrektora fabryki za niewypłacenie robotnikom zarobków i dopuszczenie do powstania poważnych zaległości.

Na skutek interwencji ministerjum opieki społecznej, są widoki utrzymania przez fabrykę poważnych zamówień na silniki; jest to jednak uwarunkowane natychmiastowym uruchomieniem fabryki.

Na propozycję dyrekcji fabryki „Perkun” wypłacenia robotnikom w dn. 26 b. m. na rachunek zaległości 6.000 zł. i uregulowania reszty po uruchomieniu fabryki, robotnicy nie zgodzili się, żądając większej zaliczki na tę zaległość.

Podsekretarze stanu

P. premier **Kozłowski** zdecydował się już na przesunięcia wśród podsekretarzy stanu (wice-ministrów). P. **Lechnicki** obejmie dotychczasowe stanowisko p. **Kozłowskiego** w Ministerjum Skarbu. Dyrektor Banku Akceptacyjnego p. **W. Stanlewski** zostanie trzecim wi-

ce-ministrem skarbu. A któryś z obecnych wice-ministrów zastąpi p. **Stanlewskiego** w Banku Akceptacyjnym. Słowem — wszystkie „przesunięcia” od bywają się w tem samym zamkniętym gronie.

Metody...

Wczoraj w sądzie Grodzkim w **Gdyni** odbyła się rozprawa przeciw tow. **Guziałkowi** o „obrażenie konsula greckiego” (!) Wzwany na świadka konsul grecki oświadczył, że tow. **Guziałek** go nie obraził, wobec czego nie ma on do niego żadnych pretensyj.

Pomimo to przodownik policji, występujący w charakterze oskarżyciela

publicznego, zwrócił się do Sądu o zatrzymanie tow. **Guziałka** w areszcie, oskarżając go o „nie mniej niż więcej tylko o... fałszowanie legitymacji” (!!).

Sąd Grodzki uznał się za niekompetentny do rozpatrywania tej sprawy i skierował ją do Sądu Okręgowego, ale tow. **Guziałek** tymczasem pozostał w areszcie.

Nowa wojna w Arabji

choćby pokój został dopiero co podpisany

Z **Kairu** donoszą, że według ostatnich wiadomości, nadchodzących z Arabji, wzmagają się naprężenie sytuacji między państwem **Ibn Sauda** a **Jemenem**, które choć dopiero co podpisały traktat pokojowy, szykują się już do podjęcia kroków wojennych. **Ibn Saud** miał się wyrazić, że **Imam** pragnie tylko zyskać na czasie.

Według ogólnego przekonania następ-

ca tronu **Jemenu** książę **Seiful Islam** miał zachęcać **Imama** do niedotrzymania warunków pokoju, oświadczać, iż armia **Jemenu** może bez trudności obrońić **Sanaa**, do której wojska **Ibn Sauda** nie zdołają wkroczyć nigdy. **Góry Jemenu** — miał oświadczyć książę — staną się cmentarzem oddziałów **Ibn Sauda**, tak jak dawniej były już cmentarzem armii tureckiej. (PAT.).

Oświadczenie m'n. Sarraut w parlamencie francuskim

Wczoraj rano odbyło się krótkie godzinne posiedzenie Izby deputowanych, Francji, na którym zdecydowano na wniosek Rządu, aby pod yskusji nad interpelacjami już wpisanymi na porządek dzienny, a dotyczącymi się polityki zagranicznej przystąpić do dyskusji nad interpelacjami w sprawach polityki wewnętrznej, zgłoszonymi przez komunistów.

Na posiedzeniu tem min. spraw wewn. **Sarraut** wygłosił krótkie przemówienie, przedstawiając pokrótce rezultaty swej pracy w ministerjum. Minister podkreślił, że w kraju zaprowadzono ład bez uciekania się do rozlewu krwi. Oświadczenie to deputowani przyjęli oklaskami. (PAT.).

Wybory

Unieważniają nam masowo listy, ale walka i propaganda trwa a dalej

W okręgu Kutno-Łowicz

Unieważnienie dwóch list P.P.S. w Kutnie — Dwie listy „sanacyjne” w Sochaczewie. — Sztuczki i szyskany wyborcze

SOCHACZEW: Listy nasze zostały zatwierdzone we wszystkich okręgach wyborczych, z których jest 4. Nastroj wśród rzesz pracowniczych dla PPS, b. dobry. Wszyscy członkowie partii i sympatycy pracują z przekonaniem w zwycięstwo.

„Sanacja” pożarła się między sobą do tego stopnia, że wystawiła dwie listy kandydatów, ale „czynnik miarodajny” doprowadziły do unieważnienia listy obrazonych bebeków; i do wyborów staje jedna „sanacyjna” lista zblokowana. Żydzi też mają blok, tak samo endecy.

ŁOWICZ: PPS. ma listę w jednym tylko okręgu. Po za nami wystawili swych

kandydatów: „Jedność Robotnicza” i dziwoląg jakiś pod nazwą „Robotniczo-Chłopskiej partii Socjalistycznej” BB. rozumie się i tu Nr. 1. Endecja i Żydzi również wystawili swoje listy, ale są to wszystko prawie nowi ludzie, bo z endecji sporo poszło do „sanacji”.

KUTNO: Na 7 okręgów wyborczych unieważniono nam nasze listy w dwóch okręgach wyborczych, utraciliśmy naszych kandydatów, pozostawiając tylko po jednym na liście.

Takich jak obecnie kawałów, szyskan i nadużyć przy sprawdzaniu autentyczności podoisów, i egzaminach kandydatów w Kutnie jeszcze nie było.

Stwierdzenie „autentyczności podpisów” w Przemyślu

Jedna lista P.P.S. została unieważniona

(Kor. wł.).

Pełnomocnicy listy socjalistycznej złożyli we właściwym czasie w Głównej Komisji Wyborczej listy kandydatów, zapoatrzone w prawie 1500 podpisów. — Zgłosiliśmy listy we wszystkich sześciu okręgach.

W niedzielę (Zielone Świątki) zaczęła się sławna „działalność” władz administracyjnych. Wezwano kilkuset wyborców z naszej listy i listy endeckiej do lokalu Głównej Komisji Wyborczej celem stwierdzenia autentyczności podpisów.

Dla scharakteryzowania działalności Komisji Wyborczej przytaczamy nast. fakt. Jednemu z wyborców doreczono wezwanie, aby przybył do lokalu Głównej Komisji Wyborczej kilka minut przed godz. 9-tą rano, z tem, by jutro o godz. 9-tej zjawił się w Komisji. Gdy

wyborca ten przybył do Głównej Komisji Wyb. 10 minut po 9-tej, dowiedział się, że podpis jego został już unieważniony.

Władze administracyjne posługując się takimi metodami, unieważniły naszą listę i listę endecką w IV-tym okręgu wyborczym.

W Ciechocinku unieważniono listę PPS.

(Telefonem).

Lista PPS. Nr. 4 z podpisami 130 wyborców (a potrzeba była tylko 50) rzekomo z braku dostatecznej ilości podpisów została unieważniona.

Wezwani podpisujący zgłosili się do Komisji w godzinach urzędowania, w wyznaczony dzień, ale Komisja uznała, że nie w porę przybyli(!).

Mimo protestu przeszło 70 podpisanych, listę unieważniono.

Wielkie rozgoryczenie panuje z tego powodu wśród robotników i ogółu ludności.

Wyborcy nasi głoszą na naszą listę.

Wiec przedwyborczy odbędzie się w sobotę o godz. 7-mej, w Ciechocinku, a o godz. 5-tej w Aleksandrowie. Przemawiają tow. tow. poseł Z. Piotrowski i Fr. Babik.

Masowe unieważniania list P.P.S. w Grodzisku Maz.

(Kor. własna).

W Grodzisku, gdzie jest sześć okręgów wyborczych, zgłosiliśmy sześć list z dwoma kandydatami na każdej.

Z tej liczby unieważniono nam zupełnie listy w trzech okręgach, a w innych skreślono po 1 kandydacie.

Nasze szare miasto Łódź pod rządami Komisarza

Przed wyborami. Jak gospodaruje p. komisarz Wojewódzki z B.B.W.R.?

(Od własnego korespondenta)

Większość socjalistyczna w magistracie łódzkim przez okres sprawowania gospodarki dużo czyniła na zdrowotność miasta. Roboty kanalizacyjne szły całą siłą, a miało pracę przy nich w sezonach letnich przeciętnie po dwa tysiące pięćset robotników. Zadrzewiono prawie sto morgów parku na Polesiu Konstantynowskim, będącym dzisiaj dzięki umiejętnej gospodarce naszych towarzyszy prawie jedynym miejscem odpoczynkiem Łódzi, dokąd w dzień świąteczne śpieszą tysiące rodzin robotniczych na świeże powietrze.

Obok parku z inicjatywy naszych radnych powstało wielkie osiedle miejskie, składające się z dwudziestu dużych, nowoczesnych budynków, bloków mieszkalnych, mieszczących około sześciu tysięcy osób. Rada Miejska osiedle to nazwała imieniem Motwilla-Mireckiego.

Osiedle Miejskie im. Montwilla - Mireckiego jest piękną dzielnicą Łódzi, którą miasto może się szczycić.

Nieszczęściem dla mieszkańców Bałut, całej dzielnicy Zdrowie, Mań, Osiedla im. Montwilla - Mireckiego oraz parku jest kanał rzeki Łódki, którym spływają odpady jednej trzeciej Łódzi. Powietrze, wydobywające się z tego kanału, zatrzuwa w czasie lata dziesiątki tysięcy mieszkańców — przeważnie robotników.

Socjalistyczny magistrat, dbając o zdrowie łódzian, postanowił wiosną ubiegłego roku przebudować łożysko rzeki na sposób nowoczesny, uniemożliwiający zatrzymywanie powietrza w czterech dzielnicach robotniczych miasta, przeznaczając jednocześnie nareszt ty-

się złotych na roboty przy kanale.

Przyszedł pan komisarz W. Wojewódzki do magistratu, zacytował przeciwnik P. P. S., ukryty endek, były emperowiec, a teraz, oczywiście, „gorący” „sanator”. Nie podobało się p. Wojewódzkiemu szybkie urządzenie parku na Polesiu Konstantynowskim, przeznaczonym dla rzesz robotniczych. A na Osiedle Miejskie im. Montwilla - Mireckiego nie może patrzeć, boć przecie to pomnik i to wielki — ale... znenawidzonego socjalisty-pepesowca, którego pracy ideowej przeciwstawiał się całą siłą p. Wojewódzki wraz ze swoją była organizacją.

Boli strasznie p. Wojewódzkiego, że Łódź postawiła socjalistę taki pomnik.

Park i budowę nowego koryta rzeki oglądali razem zeszłej jesieni p. Wojewódzki z p. Komisarzem. Gazety „sanacyjne” z racji oglądania tych robót fotografiami podzieliły całą załogę urzędu — naturalnie — p. Komisarzowi.

Przyszła wiosna tego roku! Pan Komisarz polecił nie wznowiać robót przy urządzeniu parku, jak również zabronił Wydziałowi kanalizacji wszcząć robót przy kanale, którego w roku ubiegłym wybudowano prawie cztery kilometry, wydając na roboty przeszło czterysta tysięcy złotych. Gdy młyniarzowie zwracali uwagę p. Komisarzowi na konieczność kontynuowania kanału dalej, tak ze względów technicznych, jak i zdrowotnych miasta — p. Komisarz uparł się i nie pozwolił prowadzić robót przy kanale. Inżynierowie pozostawili kanał rozkopany. Deszcze niszcza obecnie zupełnie nowe koryto rzeki Łód-

Sztuczki z unieważnianiem podpisów w Chełmie Lubelskim

(Kor. własna).

Miasto zostało podzielone na cztery okręgi wyborcze. W okręgu czwartym gdzie zamieszkuje ludność robotnicza — kontrkandydatami naszymi są: vicekomisarz magistratu m. Chełma Pawlak Franciszek, redaktor „sanacyjnego” pisma „Kroniki Nadburzańskie” i sekretarz magistratu Cyprjan Odorickiewicz.

W dniu 19 maja Okręgowa Komisja Wyborcza wezwała wszystkich podpisanych na naszej liście na godzinę 10 rano zaś w dn. 18 maja wieczorem komendant miejscowej straży pożarnej zjechał ze strażakami do baraków, zamieszkałych przez bezdomnych i oświadczył, że zabiera im materiał zwieziony przedtem na poprawę baraków, oraz że ich usunie z baraków za to, że podpisywali listę P. P. S. i Klasowych Związków Zawodowych (!) W końcu polecił, by zgłosili się do lokalu straży przed północą do Komisji Wyborczej, a tam składano ich

Demagogiczny szwindel

W numerze wtorkowym „Robotnika” tow. Henryk Swoboda analizował dokładnie i bezlitośnie absurdalność hasła T. ZW. PLATFORMY GOSPODARCZEJ, na której nasza „bezpартyjna” partia B. B. usiłuje wjechać do magistratów miast i miasteczek.

Warto tu będzie przytoczyć, co na temat takiej „bezpартyjności” i „ponadklasowości” gospodarczej pisał — już sporo lat temu — Karol KAUTSKY. W artykule p. t.: „Partia i klasa”, omawiając i rozbiegając „istotę klasowości”, Kautsky pisze: „Zapewnienie jednej partii, że ona idzie na rękę interesom wszystkich klas, jest czczą formułką, jest czemś gorszym jeszcze — SZWINDLEM DEMAGOGICZNYM. Jest to zapewnienie, że partia ta strzeże równo i szczerze interesów wynajmujących lokale i pracuje w kierunku obniżenia czynszów, a zarazem występuje w imię interesów właścicieli lokalów, dążąc do podniesienia czynszów; że chce dostarczyć robotnikom wysokich zarobków, a kapitalistom tanich sił roboczych; że usiłuje wywalczyć dla konsumpcyjnie niskie ceny na środki spożywcze, a dla ich producentów — ceny wysokie itd.”.

Z takich właśnie zapewnień tycje i takimi zapewnieniami tumani durniów — BB. i jego „platforma gospodarczą”.

do wycofania podpisów (!)

W Głównej Komisji Wyborczej pięć minut przed 10-tą wezwanych nie wpuszczono, zaś pięć minut po 10-tej oświadczone im, że jest już zapóźno!

Za nieważne uznano około 80 proc. podpisów (!) ?

Znaleźli się i tacy, którzy ulegli terrorowi i cofnęli swe podpisy, tym Opieka Społeczna wypłacała później po kilka złotych zapomogi. Tego rodzaju postępowanie wywołało ogromne oburzenie.

Wczoraj odbył się wiec pod gołem niebem, który został rozwiązany już w czasie przemówienia tow. Czapli, który poruszył metody, stosowane na gruncie Chełma.

W czasie rozdzwania przez policję tłumów, robotnicy wznieśli entuzjastyczne okrzyki na cześć PPS. i Klasowych Związków Zawodowych oraz naszej listy.

Na wezwanie naszych towarzyszy zwołane zostało zgromadzenie w lokalu zamkniętym.

Przemawiali tow. tow.: Bielecki, Skowroński z Lublina, Czapla i Terpic — jednomyślnie postanowiono, odwołać na rzecz listy PPS. i Klasowych Związków Zawodowych.

W Pułtusk

Również unieważniono nasze listy

(Kor. wł.).

W Pułtusk unieważniono wszystkie nasze listy, oprócz I-go Okręgu.

Pułtusk przy wyborach do Rady Miejskiej podzielono na cztery Okręgi wyborcze. Listy z ramienia „Zjednoczonych Socjalistów i Związków Zawodowych” złożyliśmy w Okręgach I, II i III.

Zarząd komisaryczny Warszawy

nie odznacza się... taniością

Kasa miejska stolicy przystąpiła do wypłaty odpraw urzędnikom saorządu stołecznego, którzy zwolnieni zostali z zajmowanych stanowisk w wymienionej reorganizacji biur miejskich, podjętej przez zarząd komisaryczny. Zwolnionym wypłacane jest odszkodowanie trzechmiesięczne, jak również odprawa miesięczna za każdy rok służby magistrackiej. Odszkodowania takie otrzymali już m. in. zwolnieni radcy prawni. Wypłatę odpraw wstrzymano tylko w stosunku dotychczas urzędników, którym wymówiono posady wskutek decyzji dyscyplinarnych. (PID.).

Przywrócenie katedr

Skutki nieprzemyslanej „reformy”

W kołach akademickich zwracają uwagę, iż wśród nowomianowanych profesorów wyższych uczelni znajdują się profesorowie, których katedry zostały w roku minionym skasowane. Do tej kategorii nowomianowanych należą prof. dr. Jan Stanisław Bystron (skasowana katedra na uniwersytecie krakowskim), prof. dr. Antoni Śmieszka (skasowana katedra w uniwersytecie w Poznaniu), prof. dr. Kazimierz Kuratowski (skasowana katedra na politechnice lwowskiej).

Trzej ci profesorowie byli w stanie nieczynnym i obecnie otrzymali nowe katedry na uniwersytecie warszawskim. (Press).

Działacz B.B.W.R. skazany na 6 miesięcy więzienia za sfalszowanie wyborów na sołtysa

(Kor. własna).

Sąd Okręgowy Warszawy na sesji wyjazdowej w Pułtusk rozpatrywał w dniu 22 maja r. b. sprawę „sanatora”, wójta gminy KLESZEWO (pow. pułtuski), p. WINCENTEGO SOŁTYSIAKA, OSKARZONEGO PRZEZ MIESZKAŃCÓW WSI KACICE O SFALSZOWANIE WYBORÓW NA SOŁTYSIA (WSZYSTKIE GŁOSY OPOZYCYJNEGO KANDYDATA ZALICZYŁ NA RZECZ KANDYDATA „SANACYJNEGO” (!)).

Sąd po przesłuchaniu świadków i przyznaniu się oskarżonego SOŁTYSIAKA,

Na drutach telegrafu

ZAOSTRZENIE STRAJKU W INDIACH.

Z Bombaju donoszą, że strajk w przedsiębiorstwach bawełny znacznie się zaostriżył. Władze postanowiły aresztować wszystkich przywódców strajku. Do godziny 3-ciej rano według czasu miejscowego aresztowano przeszło 100 osób. Wczoraj odbył się wielki pochód demonstracyjny z udziałem 5000 robotników. Doszło do starć z policją. 20 osób odniosło rany. (ATE.).

JAK W POWIEŚCIACH KRYMINALNYCH.

Z East - Chicago w stanie Indiana donoszą, że 2 policjantów zostało zastrzelonych w chwili gdy zatrzymali podejrzanego auto w odległości kilku kilometrów od miasta. Sprawcy morderstwa znękli bez śladu. Jest rzeczą niemal pewną, że należą oni do bandy Dillmora. (ATE.).

SEŚ STRACIŁ SAMOLOT.

PAT. donosi, że nad Johannesburgiem zdarzył się z samolotem seś o szerokości 12 stóp przy rozpiętych skrzydłach, tracąc samolot na ziemię. Lotnik cudem tylko uniknął śmierci.

HURAGAN PUSTOSZY PERSJĘ.

Z Teheranu donoszą o niezwykle gwałtownym huraganie, który nawiedził znaczną część kraju. Jest to największa tego rodzaju katastrofa od szeregu lat. Siła wiatru była tak wielka, że drzewa były wyrwane z korzeniami. Połączenia telefoniczne i telegraficzne są przerwane. Straty wyrządzone przez orkan są bardzo znaczne. (ATE.).

STRASZNA KATASTROFA W AMERYCE.

W Richmond w stanie Virginia omnibus przepełniony pasażerami zderzył się z wozem ciężarowym. Oba wozy stanęły w płomieniach, 8 osób poniosło śmierć na miejscu a przeszło 40 jest rannych lub ciężko rannych. (ATE.).

POŻAR W POW. PIOTRKOWSKIM.

Wczoraj w nocy wybuchł pożar w Mościszynie, pow. piotrkowskiego w zagrodzie małż. Formatów. W krótkim czasie ogień przerzucił się na sąsiednie zabudowania; sołoneży doszczętnie trzy gospodarstwa. W ogniu znaleźli śmierć 68-letni Tomasz i 60-letnia Antonina Formatowie. Przyczyna pożaru dotychczas nie została ustalona. (PAT.).

SKÓRA NA NIEDZWIEDZIU.

Z inicjatywy ostatniego „dyplomaty” Rosji carskiej w Londynie, Sablina, którego wystąpienie celem pogodzenia rosyjskich monarchistów z b. hetmanem Skoropadskim wywołało w swoim czasie ostrą dyskusję wśród emigracji rosyjskiej, odbyła się w Londynie poufna konferencja przedstawicieli monarchistów rosyjskich i ukraińskich, na której omówiono platformę porozumienia. W obradach tych wziął udział sam Skoropadski, który w tym celu przybył z Berlina do Londynu, oraz londyński przedstawiciel Skoropadskiego Korostowa. Narada aprobowala opracowaną przez Sablina plan formę, przewidującą ścisłą współpracę monarchistów rosyjskich ze zwolennikami Skoropadskiego na zasadzie uznania Skoropadskiego za dziedzicznego władcy Ukrainy a syna jego Danyła za następcę tronu przyszłej monarchii ukraińskiej. Skoropadski ze swej strony podpisał deklarację w imieniu własnem oraz syna, że z chwilą przywrócenia caratu w Rosji uzna zwierzchność cesarza wszechrosyjskiego. Ukraina wejdzie w skład Rosji na zasadzie specjalnej umowy federacyjnej, zachowując autonomię w dziedzinie administracji wewnętrznej i kulturalnej, armia hetmańska natomiast będzie podporządkowana wspólnemu sztabowi rosyjskiemu, metropolita kijowski uzna zwierzchność patriarchy moskiewskiego a w sprawach polityki zagranicznej i stnieć będzie jednolite kierownictwo rządu centralnego. Układ monarchistów rosyjskich z b. hetmanem Skoropadskim wywołał ożywione komentarze w kołach emigracyjnych. (ATE.).

skazał go na 6 MIESIĘCY WIEZIENIA.

Nadmieniamy, że w ostatnich czasach kilku miejscowych „sanatorów” dostało się do kryminału, gdzie oczekują wyroków sądowych. Są to niebyle jakie figury. Między nimi są tam: komornik przy sądzie grodzkim w Nasielsku, oraz lekarz weterynaryj z Pułtuka p. KUTASIEWICZ, obaj oskarżeni o nadużycia pieniężne na szkodę Skarbu Państwa.

„Zakonspirowany” kapitalizm

Chytre chwyt klerykałów

Niewątpliwie obserwujemy obecnie w pewnych środowiskach burżuazyjnych renesans (odrodzenie) klerykalizmu. Nie możemy tu badać szczegółowo tego zjawiska; stoi ono jednak w związku z głębokim kryzysem kapitalizmu, z kończącą się rolą burżuazji, jako klasy. Tem się tłumaczy także ta ugoda klerykalizmu z faszyzmem, która zazwyczaj następuje po pewnych sporach i starciach (np. we Włoszech umowy Laterańskie z 1929). Korzenie Klasy w obu wypadkach te same. Pisz o tem bardzo ciekawie I. Silone w swej barczliwej pracy „Faszyzm” (Zurych, 1934), do której jeszcze wrócimy.

W Polsce na temat „Tragizmu nowoczesnej kultury” i konieczności jej odrodzenia przez religię pod kierownictwem koniecznie str. 157) katolickiego kleru napisał książkę ks. A. Krzesiński — „doktor filozofii i teologii, docent uniwersytetu Jagiellońskiego” (Gebethner, 1934). Treść prosta: w kulturze dzisiejszej obserwujemy mnóstwo braków, jak egoizm, kult pieniądza, kult ciała, seksualizm, maszynizm, hedonizm (pogoń za przyjemnościami), powszechne niezadowolenie i t. p. A skąd się to wszystko bierze? Oto — zdaniem ks. Krzesińskiego — ze wszystkich skazy i bolączki są skutkiem „materiałistycznej” kultury i zaniedbania kultury „tradycyjnej”, która uznaje dobra wyższe, niż materialne. Stąd powszechny środek leczniczy — wróćmy do tradycji katolickiej kultury (w średniowieczu tak było dobrze! — zapewnia autor!) — zwróćmy się do „materiałizmu” — a będzie znowu dobrze. Złazka Socjalizm (a co dopiero komunizm!) jest niebezpiecznym sprzymierzeńcem tej „tragicznej” kultury „materiałistycznej”.

Taki jest bieg myśli autora. Nie możemy, niestety, poświęcić wiele miejsca tej charakterystycznej książce. Musimy jednak wskazać na chytre chwyt, którym upraszcza sobie zadanie ks. dr. filozofii! Sprośdza się one głównie do zupełnie dowolnego żonglowania słowem „materiałizm”. Tem łatwym słowem przykrywa autor wszystko, co chce. W cieniu tego słowa nikt nie wszystko, — nawet ustrój kapitalistyczny gdzieś się zapodział... A to „zakonspirowanie” kapitalizmu ogromnie ułatwia zadanie księdzu Krzesińskiemu — sprowadzenia wszystkich nieszczęść współczesnych do „materiałizmu” i przemienienie tego faktu że właśnie klerykalizm stał się jedną z głównych podopór kapitalizmu. W mętnej terminologii najłatwiej ryby łapać.

Pomijam już to że materiałizm (filozoficzny) bynajmniej nie jest w socjalizmie jedynym kierunkiem filozoficznym — np. Jaurès był idealistą, M. Adler jest kantystą, T. Adler — „machistą” i t. p. Główny „trick” ks. autora polega na dwóch chwytach.

Po pierwsze, na świadomym pomieszaniu materiałizmu filozoficznego (cały świat składa się z materii) z materiałizmem moralnym (dążymy do celów wyłącznie materialnych). Tymczasem jeden nie ma nic wspólnego z drugim! Np. wojownicy czerwonego Wiednia przypuszczalnie w znacznej swej części byli bliscy materiałizmowi (filozoficznemu!), a tymczasem dali przykład ofiarności niezwyklej. A nie „egoizmu” księże autorze! O bolszewikach (ich polityce) można mieć bardzo krytyczne zdanie, ale niewątpliwie wykazali i wykazuje ogromną ofiarność dla swej sprawy — mimo, iż są „materiałistami” w filozofii. To samo widziliśmy w obozie francuskich rewolucjonistów końca 18 stulecia mimo, iż byli oni bliscy materiałizmowi filozoficznemu. Odwrotnie — dzisiejsi kapitaliści i ich oboz (np. faszyści) są przeważnie klerykałami i kłną materiałizm, jak tylko umieją. A są „egoistami” i wyzyskiwaczami. Książkę ks. Krzesińskiego przeczytają napewno z prawdziwą przyjemnością.

Nieładny chwyt — jak na „docenta”. Z filozoficznego materiałizmu jeszcze „egoizm” i t. d. nie wynika. Ani też nie wynika brak dążeń do „wyższych celów”. Filozoficzny materiałizm tłumaczy „ducha” po swojemu (przy pomocy materii), ale „wyższych celów” nie neguje.

Drugi chwyt jest jeszcze gorszy. Drugi chwyt ks. docenta polega na tem, że „zapomina” on o istnieniu ustroju kapitalistycznego i całej nędzy, biedzie, bezrobociu i t. p. wyprowadza z owej „materiałistycznej kultury”. Gdzie jest sprawiedliwość? — woła: — Tylu bezrobotnych! Maszyny? coż po maszynach, skoro stały się narzędziem niesprawiedliwości! A wszystkiemu jest winien — materiałizm! Wracajmy więc czempredzej do kultury tradycyjnej, katolickiej i kerykalnej. Wszak w średniowieczu takich niesprawiedliwości nie

było (!!) — bo były cechy. Wszak papież w swych encyklikach np. „Rerum Novarum” lub „Quadragesimo Anno” wskazywał i t. d.

Pomijam to, że „Rerum Novarum” była encykliką czysto kapitalistyczną (obrona własności), zaś „Quadragesimo Anno” — czysto faszystowska (ustrój korporacyjny). Ale całe to zeskałotowanie i „zakonspirowanie” kapitalistycznego ustroju jest bardzo charakterystyczne. Klasa przemówiła, światopogląd klasowy! Nema kapitalizmu — jest tylko „materiałizm”. Usunąć „materiałizm” — a będzie ślicznie i sprawiedliwie.

To są „chytre” sztuczki i chwyt. Ale zbyt prymitywne. Przypuśćmy, że „materiałizm” niema; więc co? zniknie wyzysk? A dlaczego w tem „idealnym” średniowieczu brutalnie grabiono chłopów, a kler — co? walczył z tem? — odwrotnie, wyższy kler sam był feudałem. A dlaczego to „Rerum Novarum” zjawiała się dopiero w r. 1891 (!) i dopiero wówczas proponowała (drobnie!) złagodzenie doli robotniczej, gdy wpływy socjalistyczne zaczęły mocno zagrozić klerowi? Albo — czy ks. Krzesiński sądzi, że po upadku „materiałizmu” pp. kapłani od razu staną się czuli na piękne słowa o przeroście „egoizmu” i podzielią się z robotnikami — jak ci pierwsi chrześcijanie między sobą w „Dziejach Apostolskich”? Głęboki fałsz, księże profesorze, tkwi w tem wszystkim! Fałsz klasowy, kapitalistyczny. Nie „materiałizm” tu winien, lecz ustrój gospodarczy i egoizm klasowy. A tego ustroju i egoizmu klasowego ks. profesor perfumką najbardziej antymateriałistycznych słówek nie zakropi i nie uleczy!

„Kult pieniądza”? Gdzie? Wśród bezrobotnych ofiar kapitalizmu czy wśród burżuazji, goniącej za zyskiem? „Seksualizm”, „kult ciała”? Gdzie? „Powszechne niezadowolenie”? Gdzie? ks. profesor zapewnia, że nawet bogactwo — jeśli są „materiałistami” — są po grążeni w niezadowoleniu. Przeważnie chyba z przysytu? I ilu jest takich?

Czy „filozofia” ma wyjaśniać rzeczywistość i zrywać maski? czy też zacieśniać sytuację i pograżać ją w sztucznej mgłę fałszywej terminologii? Klerykalna filozofia, służebnica swej klasy, spełnia widać to drugie posłannictwo.

Powtarzamy — nie mamy możliwości poświęcić tyle miejsca książce ks. doc. Krzesińskiego, ileby należało, aby wyświecić różne błędy faktyczne i różne chwyt. I różne „curiosa”, czytamy np. na str. 115:

„Grasujący obecnie nagminnie bandytyzm ma wszelkie usprawiedliwienie w zasadach nowoczesnego materiałizmu”.

Tymczasem polscy górale-zbojnicy, korsykańscy bandyci, południowo-włoscy rozbójnicy byli najzgorzalszymi klerykałami! Widocznie księże zamało im wyjawili istotę „tradycyjnej kultury” mianowicie, że (str. 31) „wszystko na ziemi jest marne”.

„Materiałistyczne” hasło humanitaryzmu w rzeczywistości jest „umiejelnie udrapowanym egoizmem” (119). Ale najlepsze jest „curiosum” — gdy autor przekonywuje bogacza, iż „materiałizm” zagraża jego kase (te! „marne!”): dopiero widocznie przy zerwaniu z materiałizmem kasa będzie pewna... Czytamy na str. 143:

„Nieznosnym i pożałowania godnym musi być stan materiałisty — bogacza, pogrążonego w zbytkach a nękanego obawą, iż wszystko co ma, każdej chwili stracić może na rzecz silniejszych”.

Środki socjalistyczne są naturalnie „nieetyczne” (str. 146). Dobrze. Ale jak

ks. docent chce (jeśli chce) zmienić obecne niesprawiedliwe stosunki? Słodkiem słówkiem antymateriałistycznym do bogaczy? Do banków, do anonimowych spółek akcyjnych, do karteli?!

W końcu ks. autor się zaplątał we własnej ideologii. Jest źle, powiada, ale bądźmy dobrej myśli, bo Opatrzność ma „plan” (str. 148) i bez „planu” nic się nie dzieje. Ale jeśli tak, to przy tej gospodarce „planowej” nawet bolszewizm (tylkoć wykiły) ma swoją rolę dodatnią w planie. Owszem, ks. docent przyznaje, że tak i niespodziewanie oświadcza (str. 151):

„Rosja po przejściach strasznych stała się może krajem wielkiej pobożności, posiadającym nowy ustrój społeczny, oparty na sprawiedliwych zasadach”.

Jaki to „nowy ustrój”? Coś się zaplątał szanowny autor w swym „planie”. A cenzor ks. Siemiątki nie zauważył grubej dwuznaczności.

O te szczegółiki mniejsza. Istotną treścią książki jest obrona kapitalizmu przez przerzucanie jego wad i zbrodni na rachunek „materiałizmu”, za który odpowiedzialny jest przedewszystkiem socjalizm, liberalizm i humanitaryzm. Kapitalistyczny ustrój niema, wyzysku kapitalistycznego niema. A jeśli jest — to tylko skutkiem „materiałizmu”.

Bardzo łatwe chwyt! Tak w otchłaniach erudycji i terminologii „filozoficznie” zakonspirowano — kapitalizm.

KAZIMIERZ CZAPIŃSKI

Doriot wykiły przez „Komintern”

Komunistą francuski Doriot, który za szczerze pojmuje jednolitego frontu i chęć współdziałania z socjalistami w walce z faszyzmem — musiał zerwać ze Stalinowcami francuskimi, a poddawany ponownemu głosowaniu swój mandat burmistrza z St. Denis, skupił dla siebie olbrzymią ilość głosów — został o-

Pieniądz jest silniejszy od dyktatora

„Daily Herald”, organ angielskiej Partii Pracy, podaje interesującą wiadomość, że ostatnie posunięcia Mussoliniego, a mianowicie: zgoda jego na odłożenie decyzji w sprawie plebiscytu w zagł. Saary, odmowa przyjęcia Goeringa w Rzymie, zgoda na wstąpienie Rosji do Ligi Narodów i na sojusz francusko-rosyjski — zawdzięczyć należy nietylko rozczarowaniu Mussoliniego z powodu polityki Hitlera na Bałkanie, ile przede wszystkim ciężkiej sytuacji finansowej Włoch.

Oto bowiem włoski bank państwowy znalazł się na progu bankructwa, a uratowała go z katastrofy pożyczka francuska, za którą Mussolini musiał iść na ustępstwa polityczne wobec Francji.

Komunistyczna tęta

Podczas wyboru prezydenta Czechosłowacji zaszedł incydent, który wymownie świadczy o inteligencji czeskich komunistów.

Oto gdy przewodniczący parlamentu Stanek odczytywał akt wyboru, obecni posłowie komunistyczni zaczęli wołać: „Nie Ma saryk, lecz Lenin”.

Można mieć wielkie uznanie dla Lenina, jako działacza robotniczego i teoretyka, ale skoro nawet Sowiety po śmierci Lenina nie wybrały go prezesem WCK-u, to czemu komuniści chcą narzucić Czechosłowacji nieżyjącego prezydenta?

Wdzięczność serbska a wdzięczność „inna”

W „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym” przeczytaliśmy niedawno następującą wiadomość, zatytułowaną „Skarb jugosłowiański płaci dług organizacji niepodległościowym”:

„Z Białogrodu donosi (Rg): Tutejszy trybunał kasacyjny zatwierdził dziś wyrok w niezwykle ciekawej sprawie.

Uciekinier rosyjski, Michał Nikoforowicz Bardygin, który w swoim czasie pod czas rewolucji w Serbji pożyczyl organizacji rewolucyjnej 300.000 rubli, zaskarżył obecnie skarb jugosłowiański o zwrot tej sumy.

Bardygin bawił wówczas w Odessie, — gdzie należał do najbogatszych obywateli. Podczas rewolucji sowieckiej zbiegł zagranicę, a przed dwoma laty zjawił się

w Białogrodzie zupełnie bez środków do życia.

Sąd I Instancji przyznał Bardyginowi jego pretensje, obciążając skarb państwa na jego korzyść równowartością kwoty 300.000 rubli w zlocie.

Obecnie najwyższy sąd zatwierdził ten wyrok, wobec czego Bardyginowi skarb wypłaci sumę 2.700.000 dynarów”.

Jakże inaczej wywdzięcza się Jugosławi tym, którzy pożyczili pieniądze na ich rewolucyjny, a jak postąpiono u nas z Hipolitem Śliwińskim, o czem niedawno pisał „Robotnik”.

A przecież Hipolit Śliwiński nie upominał się o to, co ofiarował na ruch niepodległościowy, lecz o należności bezsporne za wykonane dla Państwa roboty!

Przegląd prasy

KULISY PRZESILENIA.

O kulisach ostatniego przesilenia rządowego pisze „Kurier Poznański”.

„Dziennik ten zaznacza, że jakkolwiek tego rodzaju sprawy, jak zmiana gabinetu rozstrzyga Pilsudski, to jednakże ze względu, że tu chodziło o sprawy gospodarcze, marszałek pozostawił decyzję swoim najbliższym współpracownikom. Jak pisze „Kurier Poznański”, słynna

Kanalia wciąż hula...

Naszych burżuazyjnych dziennikarzy i intelektualistów, którzy z hitlerowskimi współbiesiadnikami niejednę spędzili godzinę przy bankietowym stole, wymieniając serdeczne toasty, — zainteresuje być może taka wiadomość, pochodząca z zupełnie wiarogodnych źródeł:

„W obozie koncentracyjnym w Oranienburgu znajduje się znany pisarz ERYK MUHSMAN, nad którym członkowie S. A. pastwią się w sposób najokrutniejszy. Szturmowcy urządzają sobie z nim stale następującą „zabawę”: Niektórzy członkowie S. A. pluja na ziemię, a następnie wołają: „Mühsamie, po kółko, jak pies łapie muchy!” Mühsam czołga się po ziemi na czworakach gdy hitlerowcy kopią go butami; a gdy Mühsam zaczyna jęczeć, wołają: „Pies szczeka”. Po tem zmuszają go do lizania śliny, a gdy Mühsam wymiotuje, trują go butami, aż biedna ofiara barbarzyńskich okrucieństw mdleje.

Eryk MUHSMAN mimo tych okrucieństw, stale ponawianych, nie zламаł się i absolutnie nie chce nawrócić się na hitlerizm. Życie jego jest w wielkiem niebezpieczeństwie”.

mowa p. Prystora, którą wielu uważało za uwerturę do objęcia władzy, zaskoczyła p. Prystorowi, ponieważ była zbyt ostra.

Czytamy więc w „Kur. Pozn.”:

„Wewnętrzna walka przeciwko powrotowi p. Prystora — oto wyjaśnienie tajemnicy przewlekłego przesilenia. Szale ważyły się to na jedną, to drugą stronę. Powszechnie przypuszczano, że słynna mowa o marnotrawcach groza publicznego i szantażystach politycznych oznacza powrót p. Prystora do pałacu namiestnikowskiego. Faktycznie zaś okazało się, że była to mowa nazbyt — zdaniem wielu ludzi w „sanacji” — ostra, co czyniła przeciwnie p. Prystorowi wyzyskały zresztą przy ostatecznym załatwieniu przesilenia. Jest bardzo prawdopodobne, że gdyby nie ta mowa, „zmiana warty” objęłaby więcej niż dwa fotela ministerjalne, w szczególności także ministerjum skarbu.

Załatwienie przesilenia należy uważać za kompromis między radykalnym skrzydłem „sanacji”, a temi czynnikami, które domagały się wzmocnienia „warty” pod względem gospodarczym, a nawet wogóle za kompromis między kilku odłamami grupy rządzącej. W doświadczeniu do skutku tego kompromisu znaczną rolę odegrał — Zamek”.

CO ROBIĆ, MAKŚIE...?

Śpiewano przed paroma latami w jednym z kabaretów Warszawski piosenkę, zaczynającą się od słów: „Co robić, Maksie, jak się nie ma pieniędzy?”

Piosenka ta staje się obecnie aktualną wobec bliskiego wyczerpania się wpływów z Pożyczki Narodowej. Pisaliśmy o tej kwestji przed dwoma dniami, wczoraj zaś uderzył na alarm „Kurier Polski”, pisząc:

„Powód do niepokoju, a raczej wzmożonej czujności daje fakt, że wpływy z Pożyczki Narodowej się wyczerpują i sprawa równowagi w gospodarce budżetowej nabierze bezpośrednio aktualności. Na pokrycie zaś deficytu budżetowego, przewidywanego na rok 1934-35 w wysokości 223 miln. złotych ma być zużytych 175 miln. złotych z pozostałości wpływów z Pożyczki Narodowej. Istnieje między innemi obawa i o to, żeby poważne deficyty w lutym i marcu w wysokości 108 miln. złotych nie pochłonyły tyle z Pożyczki Narodowej, by owych 175 miln. złotych musiało być przed czasem tknięte.

Przed rządem stoi więc bardzo poważne i trudne zadanie, jak tym trudnościom zaradzić. W związku z tem występują różne plany i pomysły, różnych radców i doradców i rozwija się żywa dyskusja w oczekiwaniu oświadczenia rządu, co do przyszłej polityki. Pojawiają się też różne pogłoski i plotki na temat tego, jak rząd ma zamiar sobie w tej sytuacji poradzić”.

Przyznajemy, że przed Rządem stoi bardzo poważne i trudne zadanie, trudniejsze, niż wybory samorządowe. Brak pieniędzy nie da się usunąć ani „egzaminami”, ani uświadomieniem, ani żadnemi innemi cudami. x. y. z.

ZREDUKOWANY, od 3-ich lat pozostający bez pracy tokarz, mający na utrzymaniu żonę i troje dzieci — poszukuje jakiegokolwiek pracy. Wiadomość: Wolska 156 Jan Wiśniewski.

Sprawcy morderstwa Garnarczówny w Krakowie ujawnieni ostatecznie

Śledztwo policyjne w sprawie potworu morderstwa rabunkowego przy ul. Potockiego w Krakowie, na osobie Garnarczówny, prowadzone jest w energicznym tempie. Obecnie chodzi o ustalenie kto jest właściwym sprawcą mordu. Odszukano już prawie wszystkie zrabowane pieniądze i kosztowności. Jak wykazuje śledztwo zbrodniarze zwalają na siebie wzajemnie winę.

O odszkodowania za katastrofy na kolejach dojazdowych

Główna latem r. ub. seria katastrof na stacyjnych kolejach dojazdowych jest obecnie przedmiotem szeregu procesów w wydziałach cywilnych warszawskiego Sądu Okręgowego. Poszkodowani w tych katastrofach wystąpili przeciwko Towarzystwu Kolej Dojazdowych o wynagrodzenie szkód i strat.

Ostatnio wpłynęło powództwo koszykarza Feliksa Kuszyńskiego, który w czasie wykończenia się pociągu pod Służewcem doznał powikłanego złamania nogi. Poszkodowany domaga się renty

w wysokości 40.000 zł. O przyczynach katastrofy na kolejkach dojazdowych zeznawać będą przed sądem biegli z pośród znawców spraw kolejowych. (PID).

Strajk w fabryce dyktów w Skierniewcach Trwa bez zmian

Strajk w fabryce dyktów w Skierniewcach trwa bez zmian. Jutro podamy szczegółowo o przebiegu akcji strajkowej.

Centralny Komitet Wykonawczy i Centralny Wydział
Kobiec P. P. S. zwołują

**Ogólnokrajową konferencję kobietą PPS.
do Warszawy na dzień 2 i 3 czerwca r. b.**
ul. Czerwonego Krzyża 20, gmach Z. Z. K.

Zgłoszenia delegatek na konferencję
kobietą przysłać należy pod adresem
Centralnego Wydziału Kobięc, Wa-
recka 7, w Warszawie.

Delegatki, które przyjadą w piątek wie-

czorem, albo w sobotę rano, zgłaszają się
na ul. Czerwonego Krzyża 20, do dyk-
tującej towarzyszy w Ośrodku Wych-
owania Fizycznego.

Robotnicy przemysłowi w walce o swoje prawa

(Kor. własna).

Związek Zawodowy Robotników Bu-
dowlanych i Związek Zawodowy Robot-
ników piekarskich rozpoczęły ostatnio

akcję celem uzyskania umowy zbioro-
wej w swych zawodach.

Katastrofa samochodowa pod Piotrowicami Cztery osoby odniosły ciężkie rany

Dn. 23 b. m. około godz. 20-ej między
Kamionką a Piotrowicami śl., pod Miko-
łowem, wydarzyła się na szosie asfalta-
wej wielka katastrofa samochodowa, któ-
rej ofiarą padły 4 osoby, jadące samo-
chodem, należącym do Zakładu Ubez-
pieczeń w Królestwie Hucie.

Samochód ten, wiozący sześciu pasa-
żerów, jechał w szybkim tempie, i w

pewnej chwili zderzył się z jadącym z
Mikołowa samochodem Śląskiej Straży
Granicznej.

Wskutek silnego zderzenia pasażero-
wie samochodu, wyrzuceni zostali po-
przez kryty dach auta do rowu, przy-
czem odnieśli ciężkie rany: Stefan Przy-
byłowski z Król. Huty, Roman Paździer-
ski, oraz syn jego i żona.

Zwycięstwo Jędrzejowskiej w Paryżu

W czwartek na międzynarodowych mi-
strzostwach tenisowych Francji Jędrzejow-

ska odniosła zwycięstwo, bijąc włoską In-
zatti 6:4, 6:8.

7 sali sądowej

O zniesławienie prof. Handelsmana

W warszawskim Sądzie Okręgowym
rozpatrywano wczoraj sprawę redaktó-
rów „Gazety Warszawskiej” oskarżo-
nych o zniesławienie prof. Handelsmana.
Zniesławienia tego „Gazeta Warszaws-
ka” dopuściła się w dniu 13 marca r. b.
przez zamieszczenie artykułu p. t.: —
„Prof. Handelsman a koło historyków”.
W artykule tym obszernie poruszono
mianowanie prof. Handelsmana kurato-
rem koła historyków U. W., stawiając
jednocześnie profesorowi szereg zarzu-
tów, jak faworyzowanie członków „Le-
gionu Młodych”, osłanianie powagą tytu-
łu kuratora różnych swych faworytów
przed odpowiedzialnością dyscyplinarną
i t. d.

W nocy po ukazaniu się tego artykułu
prof. Handelsman, jak wiadomo, uległ
napaści ze strony studentów na podwó-

rze uniwersytetu i został dotkliwie po-
bit. Nazajutrz rektor uniwersytetu wy-
stąpił do prokuratora z wnioskiem o po-
ciągnięcie do odpowiedzialności „Gaze-
ty Warszawskiej”.

Prof. Handelsman w śledztwie oświad-
czył, iż widzi ścisły związek pomiędzy
artykułem „Gazety Warszawskiej” a
napadem.

Na ławie oskarżonych znalazł się za-
równo redaktor odpowiedzialny „Gaze-
ty”, który oświadczył, że nic nie wie o
artykule, jak i redaktor naczelny, który
zeznał, że artykuł otrzymał od znanej
mu osoby, której nazwiska nie może u-
jawnić.

Obroncy adw. adw.: Borowski i Dę-
bski wnieśli o wezwanie świadków adwo-
dowych. I. K.

Za zorganizowanie strajku lokatorów

W sądzie Grodzkim na Lesznie rozpatry-
wano onegdaj sprawę Szlomy Karpina, Ro-
zy Babicowej i Małki Dubasowej, niesza-
kańców domu przy ul. Pawiej 68, oskarżo-
nych o zorganizowanie w tymże domu straj-
ku lokatorów.

Oskarżonym zarzucano namawianie lo-
katorów do niepłacenia komornego oraz
wywieszenie transparentów z napisami:

„Śmierć administratorowi domu! Precz
z terorem policyjnym”.

Administratorem domu był b. starszy
przodownik policji Szablewski, który w a-
dministrowanej przez siebie kamienicy zda-
żył przeprowadzić 36 ekamizyj.

Sąd skazał wszystkich oskarżonych na 4
miesiące bezwzględnej więzienia.

Nadużycia w Skodzie

W sądzie Okręgowym rozpatrywano
sprawę urzędników Skody: rachmistrza
Okraszwskiego, kierownika biura wypłat
Biura Wypłat Kotlarskiego, oraz Marjana

Paprockiego, oskarżonych o defraudację
46.000 zł. Oskarżeni nadużyli dokonali przez
fałszowanie 69 list płacy.

I. K.

Angielscy piłkarze na kontynencie

Zdobywca pucharu angielskiego Man-
chester City bawi obecnie we Włoszech.
Anglicy niespodziewanie przegrali w
Mediolanie 2:5.

Strajki w Ameryce

Propaganda strajku
na ulicach Nowego Jorku

Humor zagraniczny

— Kapełusz pański jest za duży na
pańską głowę.
— Nie, to moja głowa jest za mała...

Rezolucja,

uchwalona na Kongresie towarzyszy francuskich

Wczoraj podaliśmy wiadomość o
uchwaleniu na Kongresie socjalistów
francuskich rezolucji, zgłoszonej przez
tow. Bluma. Niżej drukujemy dokona-
ne przez oficjalną Agencję streszcze-
nie tej rezolucji. — (Red.).

Rezolucja uchwalona na Kongresie w
Tuluzy podkreśla m. in., że od czasu
wypadków z dnia 6 lutego socjaliści znaj-
dują się wobec możliwości nowego za-
machu i dlatego Partia uważa się za
będącą w stanie permanentnej mobili-
zacji. Partia prowadzi bezwzględną wal-
kę z faszyzmem i Blokiem Narodowym,
który jest wspólnikiem faszyzmu. W
chwili obecnej wybór między faszyz-
mem a demokracją oznacza właściwie

wyбір między faszyzmem a socjalizmem.
Walka przeciwko faszyzmowi wymaga
jednak przede wszystkim zlikwidowa-
nia przestarzałych i podejrzanych sta-
tów politycznych, rozwiązania Łt., i
przeprowadzenia wyborów na zasadzie
proporcjonalności. Należy również prze-
szkodzić wzrostowi wydatków wojsko-
wych i przedłużeniu okresu trwania
służby wojskowej. Jedynym organizmem
mogącym wprowadzić ustój społeczny,
z którego wyeliminowana byłaby moż-
ność wszelkiego kryzysu, jest tylko So-
cjalizm. Dlatego Partia domaga się od-
dania jej władzy i jest zdecydowana ją
zdobyć, gdyż jest to niezbędny warunek
zwycięstwa. (PAT).

Deklaracja młodych radykałów francuskich

„Notre Temps” ogłasza deklarację no-
wej partii radykalno - socjalnej im. Pel-
letana, podpisaną przez Cudeneta i cze-
rech wiceprezesów nowej partii. W de-
klaracji tej zawarte są zarzuty pod ad-
resem kierowników partii radykalnej i

program nowego stronnictwa.
Wobec niebezpieczeństwa faszystow-
skiego zwolennicy Cudeneta wzywają
do współpracy ze stronnictwami lewi-
cowymi, przyłączając słowa Pelleitana,
iż niema wrogów na lewicy. (PAT).

Strajki w Hiszpanii

Z Madrytu donoszą, że w branży tek-
stylnej w Katalonii grozi usunięcie 200
tysięcy robotników. Rząd czyni starania
w celu doprowadzenia do ugody pomię-
dzy pracodawcami i robotnikami. W
Madrycie, gdzie robotnicy metalurgicz-

ni nie pracują od prawie trzech miesię-
cy, znajduje się 18.000 rodzin w poło-
żeniu rozpaczliwym, ponieważ zasiłki,
wypłacane przez organizacje robotnicze
są niewystarczające. (ATE).

Strajki górników belgijskich

Z Brukseli donoszą, że w związku z
katastrofą w kopalni Lambrechies wy-
buchły w różnych kopalniach strajki.
W Anderlues strajkuje około 1.000 ro-
botników na znak żałoby po ofiarach

katastrofy w Lambrechies. W kopalni
Borinages wstrzymuje się od pracy kil-
kuset robotników kopalnianych, żada-
jących 10 proc. podwyżki płac. (ATE).

Z rzeźni boliwijsko-paragwajskiej

Z La Paz donoszą, że rząd boliwijski
ogłosił o wielkim zwycięstwie swych
wojsk nad Paragwajczykami. W bitwie

pod fortem Boliwian miało poleć 6.000
Paragwajczyków a 12.000 odniosło rany.
(ATE).

Wznowienie „Kampf'u

W Pradze ukazał się pierwszy numer
„Kampf'u”, miesięcznika teoretycznego so-
cjalistów austriackich.

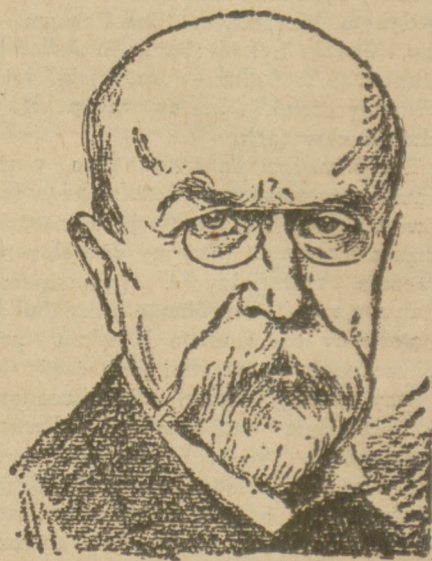
„Kampf” (Walka) ma swoją chlubną
kartę w dziejach socjalizmu austriackiego
i międzynarodowego. Pismo to powstało w
r. 1907, po zwycięstwie przez klasę robotniczą
Austrii powszechnego prawa wyborczego.
Od tego czasu miesięcznik ten stał się jed-
nym z najlepiej redagowanych organów
teoretycznych Międzynarodówki, w której
reprezentował kierunek t. zw. austro - ma-
rkizmu.

Obecnie umocniono to pismo na emigra-
cji, łącząc je razem z „Trybuną”, organem
teoretycznym socjalistów niemieckich w
Czechosłowacji.

Pierwszy numer przedstawia się bardzo
okazale i zawiera prace tow. Vander-
velda, Ottona Bauera, Dana, Ronai, Fran-
zla, Wernera i in.

Numer kosztuje 4 kor. czeskie. Adres:
Praga XII. Fochova 62/V.

Tomasz G. Masaryk

Poraz czwarty Prezydentem Republi-
ki Czechosłowackiej.

Juliusz Deutsch

Wojna domowa w Austrii

Według relacji uczestników
walk i naocznych świadków

Prawo przedruku zastrzeżone.

X. FLORIDSDORF

(Dokończenie).

„Po zakończeniu walk postanowiliśmy przedrzeć się
zbrojnie z Floridsdorfu do granicy czesko - słowackiej.
Było nas razem 67-ku, mieliśmy dwa karabiny maszynowe.
Szlismy obok gazowni, gdzie przyłączyło się do nas kilku
towarzyszy z karabinem maszynowym, do Süssenbrunn.
Na torze rozlokowali się heimwehrowcy, którzy ujrzawszy
nas natychmiast się cofnęli, tak samo i miejscowa żan-
darmeria. W Süssenbrunn ostrzeliwano nas z auta pan-
cernego.

Od dziesiątej rano do wpół do pierwszej w nocy szli-
śmy bez większego odpoczynku naprzelaj przez pola do
Uherska ves naprost Angern. W pewnej miejscowości ku-
piliśmy z wozu piekarskiego sześć bochenków chleba za
sześć szylingów. Jeden bochenek podarowano nam w ma-

12)

jątku, gdzie piliśmy wodę, podając się za heimwehrowców
(zdaje się, że poznano nas jednak jako schutzbundowców).
Więcej nie mieliśmy żywności, a nie chcieliśmy grabić.

Po drodze spotkaliśmy dwa wojskowe auta. Wyspało
się z nich około pięćdziesięciu ludzi, ale gdy tylko spo-
strzegli, że formujemy się przeciwko nim, ustąpili bez
strzału. Oba auta wyprzedziły nas i spróbowaly zepchnąć
nas z drogi. Nasza straż przednia zaszachowała przeciw-
nika niepokojącym ogniem. Słyszmy dalej.

Dziesięciu towarzyszy z powodu wycieńczenia nie mo-
gło iść z nami. Wrócili i odtąd nie mieliśmy o nich wia-
domości. Pozostało nas 57-ciu.

Pięciu towarzyszy wbrew zakazowi poszło się napić wo-
dy. Zostali oni napadnięci przez żandarmów, którzy nad-
jechali autem. Jeden żandarm został zabity, a naszego łą-
cznika, który miał sprowadzić tych pięciu towarzyszy,
schwyłano. Jak słyszeliśmy, oskarżono go o zabicie żan-
darma.

Żandarmeria chciała nam odciąć drogę w lesie. Wystar-
czyło, gdy ujrzeli gotowe do strzału karabiny maszynowe
— mogliśmy swobodnie iść dalej. Pod wieczór z zapadnię-
ciem zmierzchu podeszliśmy w szyku bojowym do toru
kolejowego, oczekując ataku. Napotkanej kobiecie po-
wiedzieliśmy, że zburzymy wieś, jeżeli zaczną do nas
strzelać. Bez przeszkód mineliśmy tor, ale przy tem jeden
karabin maszynowy został uszkodzony.

Doszlismy do kolei północnej. Z granatami w rękę

zblizylismy się do domu kolejowego i kazalismy sobie wska-
zać drogę. Widocznie zeszlismy z oczu żandarmerji. Ale
nasi ludzie bez pożywienia i wody, obciążeni bronią, nie
mogli już dalej iść. Spoczelismy pod stożem siana aż do
czasu wywiedzenia się o drogę. Przemocą spedzilismy
z siana trzech uspiionych towarzyszy i zmusilismy ich do
dalszej drogi.

Na dwadzieścia minut przed dojściem do granicy musie-
lismy unieszkodliwić i zostawić kulomioty, bo już dalej
nie mogliśmy ich nieść. Jeden z towarzyszy w malinie
chciał do nas strzelać, biorąc nas za wrogów. Brodzilismy
przez rowy i strumienie. O godzinie dwunastej w nocy
przekroczyliśmy granicę, tkwiąc częstokroć po brzuchy
w lodowatej wodzie.

Wlokliśmy się dosłownie przez wodę i zamrażnięte po-
la, większość w podartych butach. Po przejściu granicy
wpadliśmy na dwóch strażników czeskosłowackich, którzy
byli zdumieni, że aż dotąd zaszliśmy uzbrojeni.

Udalismy się do najbliższej gospody. Ludzie padli z wy-
czerpania, ale byliśmy uratowani.

Najmłodszy z nas nie miał jeszcze siedemnastu lat”.

Każde słowo dodane do tej bohaterkiej epopei niezna-
nych rewolucjonistów, mogłoby tylko osłabić wrażenie.
Marsz do Uherska ves znajdzie swego piewce.

DRUKARNIA

„ROBOTNIK”

przyjmuje
ZAMÓWIENIA

w zakres
drukarstwa
wchodzące

Przebudzenie... Nastroje wśród nauczycielstwa w świetle obrad zjazdu okręgowego w Brześciu nad Bugiem

(Kor. własna).

W dniach 20 i 21 maja 1934 r. odbywał się V-ty Zjazd Okręgowy Związku Nauczycielstwa Polskiego w Brześciu nad Bugiem.

W dyskusji nad referatem tow. W. Polkowskiego zabierali głos nasi tow. Osiński, Chruściel, Suprunowicz. Mówcy socjalistyczni wykazali, że zasadniczą przyczyną pauperyzacji nauczyciela i jego depresji duchowej są wyziewy gnijącego trupa kapitalizmu, oraz „sanacji”, stosowany wobec Zw. N. P.

Ukazanie się na trybunie tow. Chruściela Piotra, przytrzymanego w dniu 17 maja przez pewien czas w areszcie policyjnym za zgłoszenie listy do samorządu powiatu zostało długo nie milknącemi oklaskami.

Zjazd przeciwstawił się ingerencji czynników postronnych w życie organizacji, forsowaniu zmiany statutu przez Zarząd Główny, potępił treść wywodów książki Sobolewa o karach cielesnych.

Charakterystycznym było przemówienie delegata Zarządu Głównego, który przyrzekł dymisję całego Zarządu Głównego, a zakończył słowami: „choćbym i serce wam otworzył, to wy i tak nam nie uwierzycie”.

Zjazd zakończono wyborami. Prezesem został Karol Kurpiewicz. W skład Zarządu Okr. weszli: B. Buniakowski, Chruściel, Stemańczyk, Polkowski, Osiński, Ryteł i inni.

Nowemu Zarządowi życzyć należy,

aby wzmocnił w szeregach nauczycielskich więź ideową, czem przyczyni się do poprawy bytu swych członków.

Przez cały czas zjazdu obradom przysłuchiwali się przedstawiciele kuratorium O. S. Brzeskiego.

Warszawskie wydanie Kondziolki Konfident policyjny wymuszał opłaty i łapówki

Niedawno policja aresztowała niejakiego Sendera Gutmana za wymuszanie łapówek od właścicieli autobusów i wózów ciężarowych. Dochodzenie ujawniło szereg ciekawych szczegółów. Otóż szantażysta — jak się okazało był delegowany z Ministerjum Komunikacji — do Komisariatu Rządu. Ostatni urząd zaś przydzielił Gutmana, b. kierowcę na teren IV komis., w obrębie którego znajdują się zajazdy i postoje autobusów między dworzecami i wozów ciężarowych. Jak wiadomo opłata na fundusz drogowy, o ile właściciel wozu przewozi własne towary, wynosi rocznie tylko 200 zł., o ile zaś robi to dla zarobku — 600 zł. Gutman miał być konfidentem, ażeby sprawdzać, czy właściciele samochodów opłacają właściwą stawkę na fundusz drogowy. Gutman robił to, lecz na własną korzyść, szantażując właścicieli autobusów. Gutmana widywano niejednokrotnie w towarzystwie policjantów a nawet kierownika IV komis., Jurczaka. Nic przeto dziwnego, że właściciele autobusów byli pewni, iż nie jest to szantażysta, lecz prawdziwy wywiadowca.

Obecnie, po zdemaskowaniu Gutmana

Zamiłowanie do pieniactwa

Zamiłowanie do pieniactwa i długotrwałego procesowania się nie jest cechą charakterystyczną wyłącznie wsi polskiej, ale zdarza się pod wszystkimi szerokościami geograficznymi.

Niedawno w mieście Lewiston w stanie Montana (St. Zjedn. Am. Półn.) wyłonił spór o owce pomiędzy pewnym towarzystwem hodowli owiec a farmerem Everethem Wilsonem.

Ponieważ strony nie mogły się pogodzić, sprawa oparła się o sąd. W pierwszej instancji sprawę wygrał farmer, ale towarzystwo wniosło odwołanie do wyższej instancji.

STAN POGODY

OCIEPLENIE.

Dziś w całej Polsce dość pogodnie i nieco cieplej. Słabe wiatry zachodnie.

Wybuch na kopalni „Anna”

Dwóch górników zabitych, trzech zatrutych

W ub. środę nastąpił w podziemiach kopalni „ANNA” w Pszowie, powiat Rybnik, tajemniczy wybuch w chwili, gdy w jednym z chodników kilku górników zajętych było pracą.

Gdy natychmiast po wybuchu kolumna ratunkowa wydobyła ofiary na powierzchnię, okazało się, że GÓRNICY, JÓZEF KUBICA z RADLINA, oraz OGÓREK z RYDUŁTÓW, OBAJ ŻONACI I

OJCOWIE DROBNYCH DZIECI (KUBICA MIAŁ OŚMIORO) WYZIONELI JUŻ DUCHA. Trzech górników: KLONKA, ADAMA i FINSTLA ODSIAWIONO z SILNEMI OBJAWAMI ZATRUCIA DO LECZNICY BRACKIEJ. Istnieje nadzieja utrzymania ich przy życiu. Przyczyny tajemniczego wybuchu dotychczas jeszcze nie zdołano ustalić.

Otruła męża bakcylami tyfusu

Pisma wileńskie donoszą:

Na terenie Wilna poszukiwana jest niejaką Salomea Jakunczer, lat 29, oskarżona o podstępne zamordowanie swego męża.

Jakunczerowa, jako modystka, zamieszkiwała przed kilku laty w Wilnie, następnie wyjechała do Warszawy, — gdzie wyszła za mąż za dobrze sytuowanego handlowca.

Będąc jeszcze panną, żona Jakunczera nawiązała bliższy stosunek z pewnym mężczyzną i mimo wyjazdu z Wilna i za mąż, nie zerwała z kochankiem.

Jakunczer z biegiem czasu poczęła podejrzewać żonę o zdradę. Wówczas żona powzięła plan zgładzenia męża ze świata.

Przed paru tygodniami Jakunczer ciężko zachorował na tyfus i po 10 dniach zmarł.

Wdowa szybko zlikwidowała mieszkanie i w towarzystwie kochanka wyjechała z Warszawy w nieznanym kierunku. Zaraz po jej wyjeździe policja dowiedziała się, że Jakunczer został rozmyślnie zarażony tyfem, którego bakcyle podano mu w jedzeniu.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Piłka nożna

O MISTRZOSTWO RPA. Dziś rozegrane zostaną dwa mecze o mistrzostwo R. P. A. Na boisku Polonii o godz. 16.30 rozegrany będzie mecz o pierwsze miejsce pomiędzy Gwiazdą a Skrą. O tej samej godzinie na Skrze walczyć Hapoel ze Zniczem. To ostatnie spotkanie zostanie poprzedzone meczem pomiędzy Makabi a Pogonią z Grodziska.

PWATT — ORKAN 2:1. Na boisku A. Z. S. rozegrany został wieczorny piłkarski mecz z serji rozgrywek o mistrzostwo klasy A. między drużynami Pwattu i Orkanu. Mecz ten wygrała drużyna Pwattu w stosunku 2:1.

STANY ZJEDNOCZONE W FINAŁOWEJ GRUPIE MISTRZOSTW ŚWIATA. Wczoraj w Rzymie odbył się mecz piłkarski między państwowymi Stanami Zjednoczonymi — Meksyk o prawo wejścia do zespołu fi-

nalowych 16 drużyn, które w dniu 27. b. m. w różnych miastach włoskich rozpoczynają rozgrywki decydujące o tytule mistrza świata.

Spotkanie zakończyło się spodziewanym zwycięstwem drużyny Stanów Zjednoczonych w stosunku 4:2.

Szermierka

PRZED SZERMIERCZEMI MISTRZOSTWAMI EUROPY W WARSZAWIE. — Jak wiadomo, w dn. 20 do 29 czerwca w Warszawie rozegrane zostaną po raz pierwszy zawody szermiercze o mistrzostwo Europy. Do zawodów zgłosiło się już dotychczas około 120 szermierzy z 14 państw europejskich (Niemcy, Węgry, Włochy, Anglia, Francja, Grecja, Szwecja, Czechosłowacja, Norwegia, Rumunia, Danja, Austria, Belgia). Najwięcej zawodników zgło-

siły: Polska, Niemcy, Węgry, Włochy i Anglia.

W konkurencjach kobiecych wystąpią: Polska, Węgry, Włochy, Niemcy, Anglia, Norwegia, Danja i Austria.

Skład Polski nie jest jeszcze ustalony. Nasza drużyna zostanie ustalona po eliminacyjnych zawodach szermierczych pań, które się odbędą dnia 27 b. m. w Warszawie. Po tych zawodach otwarty zostanie na terenie CIWF, na Białanach obóz treningowy dla naszych szermierzy. Ze strony Polski walczyć będą w szpadzie i szabli — po 6 zawodników, we florecie — 3, a we florecie pań 6 zawodniczek.

Gry sportowe

O MISTRZOSTWO WARSZAWY W GRACH SPORTOWYCH. W Warszawie odbyły się dalsze rozgrywki o mistrzostwo Stolicy w grach sportowych.

W siatkówce męskiej AZS pokonał Polonię 2:0 i Warszawiankę 2:1, wysuwając się na pierwsze miejsce tabeli.

W koszykówce kobiecej Warszawianka pokonała Legię 2:0, a AZS wygrał z Maką 18:2.

W koszykówce męskiej Skra przegrała z YMCA, a AZS. wygrał ze Strzelcem.

W szczyptorniaku AZS przegrał z Warszawianką 2:6.

Lekkoatletyka

17.19 W RZUCIE KULĄ. Jak się dowiadujemy, słynny amerykański lekkoatleta, Torrance poprawił znów rekord światowy w rzucie kulą, osiągając na zawodach w Baton Rouge 17.19 mtr.

NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE PZLA. Nadzwyczajne walne zebranie, zwołane na żądanie okręgu Białostockiego, poparte przez okręgi: Wileński, Krakowski i Śląski, odbędzie się definitywnie w dniu 6 lipca w Warszawie, o godz. 18.

W półtorę godzinę później odbędzie się drugie nadzwyczajne zebranie PZLA celem wyboru nowych władz zarządu.

Kolarstwo

PIERWSZY START NARODOWEJ DRYNY KOLARSKIEJ. W niedzielę, 27 b. m. na torze Warsz. Tow. Cyklistów odbędzie się pierwszy wyścig Narodowej Drużyny Kolarskiej.

Program przewiduje 8 spotkań trójkowych na punkty.

Na wyścig obowiązani są przybyć zawodnicy zamiejscowi.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Powrót Sherlocka Holmesa”
APOLLO: „Cisbi” z Fr. Gaal.
ATLANTIC: „Pilnuj swego męża”.
ANTINEA: „Maski dr. Fu-Man-Czu”
i „O czym się nie myśli”.
AMOR: „Donovan” i „Księżna Łowicka”.
AS: „Król cyganów” i „Na skraju Sahary”.
BAKA: „Orły na uwieczni” i „Stało się dłoń”.
CASINO: „Czerwony wóz”.
CAPITOL: „Olimpiada miłości” i „F 13”.

CAPITOL Marszałkowska 125
Pocz. o 4-ej
DZIŚ
Alcort PREJEAN i Gina MANES
w wielkim podwójnym programie
„Olimpiada miłości”
oraz
„F 13”

COLOSSEUM: „Kocha... Lubi... Szanuje...” i rewja z Ruszkowskim.
COLOSSEUM MAŁE: „Król areny”.
CORSO: „Urwis z Hiszpanji” i rewja
CRISTAL: „Nocny express”.
CYRK (kino Variete): „Rozkosze małżeństwa” i program atrakcyj.

CZARY: „Rycerze stepu”.
EUROPA: „Testament dr. Mabuze”.
FAMA: „Prywatne życie Henryka VIII” i „Grzech”.
FILHARMONJA: „Paryskie szaleństwa”.
FORUM: „Legion śmierci”.
GLORIA: „Dwa oblicza”.
HELJOS: „Burza o brzasku”.
IKS: „Sierżant X” i dodatki.
KOMETA: „Ich ostatnie spotkanie” i rewja.
LOS: „12 krzeseł”.
LUX: „Rozwódka”.
MEWA: „Demon Wielkiego Miasta” i „Licytacja miłości”.
MASKA: „Niewidzialny człowiek” i „Jego ekscelencja subiekt”.
MIGNON: „Noc w raju” i „Malczyna z Montparnasse”.
MAJESTIC: „Shanbiona”.

majestic
Nowy Świat 43. Pocz. 6
ZHANBIONA
erotyczny dramat o ca. córki i kochanka...
W roli tytułowej
Helen Twelvrees
najśliczniejsza blondynka ekranu

MIEJSKI: „Złoty książę”. O 4 specjalny seans dla młodzieży.

MIEJSKI
Pocz. seansów godz. 4.30, 6, 8, 10.
RAMON NOVARRO
HELENA HAYES
oczarowali świat
w niezwykłym filmie
ŻÓŁTY KSIĄŻĘ
Co środa zmiana tygodnika
PARAMOUNTU
Codziennie o g. 4.30 op. jeden seans po cenach popularnych (Dzwoniony dla młodz.)
NOWY SPLENDID. „Maskarada miłości” i rewja.
NOWA TOMBOLA: „Platynowa blondynka” i „On i jego siostra”.
OKO PRASKIE: „Noc miłości” i film
PROMIEN: „Dziewczę z Gór”.
PAN: „Ostatni Ataman Annienkow”.

PAN Nowy Świat 40
Pocz. o 6.
Dokumentalne arcydzieło prod. sowieckiej 1934 r. otwierające nową epokę kinematografii światowej
OSTATNI ATAMAN
ANNIENKOW
Nadprogram: Reportaż sowiecki — Parada sportowa — Pobyt min. Barthou w Polsce.
wł. Polonijafilm

PALACE: „Za pieniądze” i „Precz z teściową”.
PRAGA: „Zamarle echo” i „Nowa pieśń”.
PETIT TRIANON: „Pocałunek przed lustrem” i „Hallo Paryż, hallo Berlin”.
RIVIERA: „Tancerki z Buenos Aires” i film polski.
ROXY: „Maharadża Rampuru” z Borysem Karloffem.
SOKÓŁ: „Papryka”.
STYLOWY: „Królowa Krystyna” z Gretą Garbo.
TON: „Brat d’abla”.
UCIECHA: „Wielka grzesznica”.
UNJA: „Wielka grzesznica” i rewja.

Obywatelski Komitet Pomocy Społecznej
100 POCIECH
LETNI SALON WARSZAWY
Prawa przy moście
Kierbidzia! Codziennie
WESOŁA MAJÓWKA.
Rewelac. zmiana programu
Bezpłatne VARIETE
Odródz otwarty codziennie
od godz. 5 op. w n edziele
i święta od 11 rano.
Wejście 49 gr. młodzież i wojskowi 25 gr.

Robotnicy popierajcie swoje pismo

ODCINEK PRAWNICZY

Dwa światy

W numerze z 1 lutego r. b. „Deutsche Juristen-Zeitung” z Berlina znajdujemy artykuł „O wymiarze sprawiedliwości” zasługujący na szczególną uwagę. Niezawisłość wymiaru sprawiedliwości autor uważa za wytwór ginącej epoki. W państwie narodowo-socjalistycznym, o partem na zasadzie, iż jednostka ma prawo do życia tylko jako członek narodu i że celem istnienia, a zarazem wskaźnikiem myśli i poczyniń jednostki winien być naród, niezawisłość sędziowska ostać się nie może. Stosunek między administracją wymiaru sprawiedliwości a sędzią musi być taki sam, jak między każdym innym kierownictwem zbiorowej pracy, a aparatem wykonawczym. Sędziowie w państwie narodowo-socjalistycznym mają być głosem sumienia narodu, zadanie zaś to mogą spełnić tylko wtedy, gdy sami czują się będąc członkami narodu, świadomymi jego celów. Do tego potrzebują kierownictwa, które znaleźć mogą tylko w centralnym zarządzie wymiaru sprawiedliwości.

Mniej więcej w tym samym czasie, bo 11 marca r. b. w „L'ère nouvelle” z Paryża zjawia się artykuł p. t. „Sądownicy w państwie”. Autor tego artykułu stwierdza, że awansowanie sędziów we Francji zależne jest od takich okoliczności, jak poparcie polityczne, posłuch dla pewnych nastawień hierarchicznych, co stwarza, że sądownik nie może być „przyjemnym” dla tego, kto był, jest lub będzie jego szefem, a w każdym razie ma w swym ręku część łaski lub niełaski dla niego. Zapobiec temu można jedynie przez uczynienie sądownika niezależnym od wszelkich wpływów. Sędzia jest funkcjonariuszem specjalnego rodzaju i nie powinien mieć innych szefów — oprócz prawa i swego sumienia, a mini-

ster sprawiedliwości nie powinien mieć nad nim żadnej władzy. Aby jednak sędzia był niezależny trzeba znieść hierarchię. Autor kończy swój artykuł zaznaczeniem, iż naród francuski pragnie mieć sędziów, wydających wyroki, a nie wyświadczaćcych usługi, jak to, dodajemy od siebie, ujawniono niestety zdaje się w związku ze sprawą Stawiskiego.

Mamy więc dwa poglądy biegunowo odmienne, wypowiedziane na ten sam temat i w tym samym czasie. Pogląd hitlerowski: hierarchiczna zależność sędziów od kierownictwa — czyni z sądownictwa jeszcze jeden organ ucisku stosowanego przez partię rządzącą. System ten pośrednio może doprowadzić do zaślania przez wymiar sprawiedliwości wszystkich fałdactw i nieprawości obozu rządowego i jego członków i sympatyków. Może ułatwić rozwinięcie się korupcji i zgnilizny moralnej.

Pogląd demokracji: — całkowita niezależność sądownictwa — dąży do oczyszczenia życia publicznego od wszystkich tego co życie to może zdemoralizować i zabagnić moralnie.

Ustroje faszystowskie z przyczyn ogólniejszych czy osobistych boją się i unikają niezależnych sędziów. Ustroje oparte na wolności nie lekają się odpowiedzialności sądowej, wglądu ludzi niezależnych — sędziów do gospodarki państwa.

A co najzabawniejsze, iż reakcja, wszelkiego rodzaju, która najwięcej krzyczała i protestowała z powodu istnienia „czerezwyczałki” czy „G. P. U.” sama właśnie z sądów świadomie robi „czerezwyczałkę” i „G. P. U.” pozostawiając im tylko obłudnie nazwę sądów dla omanienia społeczeństwa.

Józef Litauer.

Kronika

„Prawo” miesięcznik polskiej akademickiej młodzieży prawniczej pod redakcją p. Dietricha (!) w zeszytach z kwietnia r. b. pisze: „p. św. nazywa średniowiecze „czasami ciemnoty i zabobonów”. Sądźmy, że powinien on oddać się dokładniejszemu studium nad tą epoką, a napewno zmieni zdanie”. W innym miejscu tego pisma pisze się o narodowych radykałach, iż są „coraz liczniejsi i coraz aktywniejsi” zaś we wstępnym artykule mamy już wyraźne hitlerowskie (narodowo-radykalne) wyznaczenie wiary z zabezpieczeniem rządów narodu polskiemu, z usunięciem wpływów ze strony obcych z Żydami na czele i t. p.

„Prawo” zostało więc, jedynym zresztą pismem prawniczym politycznym (hitlerowskim) w Polsce i nie może nosić podtytułu, że jest organem młodzieży prawniczej, będąc właściwie tylko pismem jednego jej odłamu.

„Nowy Katalog wydawnictw Kasy im. Mianowskiego (po cenie zmniejszonej) zawiera czterdzieści kilka utworów z dziedziny prawa.

Bezprawie

Utrudnianie pracy Związkowi Zaw. Małorolnych

Niektóre urzędy administracyjne i skarbowe oraz sądy utrudniają oddziałom Związku Zawodowego Małorolnych wnoszenie podań w sprawach członków tegoż Związku.

Utrudnienia te są niezgodne z prawem. Zalegalizowany bowiem statut Związku Zawodowego Małorolnych w § 4 p. „a” zezwala temuż Związkowi na „udzielanie porad i pomocy prawnej oraz interwencje we wszystkich instancjach we wszystkich sprawach, dotyczących potrzeb członków (podatców, pożyczek, drobnych dzierżawców i t. p.”

Związek więc ma prawo do poradnictwa i opieki prawnej dla swoich członków, a więc i do pisania dla nich wszelkich podań do władz.

Ustawa o biurach pisania podań z dn. 28 marca 1933 r. (Dz. U. Nr. 31 poz. 269) w art. 18 to prawo Związku w całości uznaje.

Tylko zła wola lub jaskrawa niezna-

jomość prawa mogą tłumaczyć krzywdzące postępowanie niektórych władz w stosunku do Związku Zawodowego Małorolnych.

Również Urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej bezprawnie robią trudności i nie dopuszczają do stawiania, gdy w imieniu strony występuje funkcjonariusz Związku, a nie adwokat, aczkolwiek art. 6 rozporz. o tych urzędach żadnych ograniczeń, co do osoby pełnomocników, nie wprowadza, przeto mogą nimi być wszystkie osoby do działań prawnych zdolne, a więc i funkcjonariusze Związku Zawod. Małorolnych.

Poradnia prawna

Rady Zawod. w Warszawie

(Długa 21) udziela bezpłatnie porad prawnych w poniedziałki, środy i soboty między 7 a 8.30 wiecz.

Skapstwo Szkotów

Szkoci uchodzą za całym świecie za obrzydliwych skapców, a szczególnie w Anglii krąży tysiące anegdotek na temat szkockich lichykrupów i ich skapstwa.

Przytoczymy tu niektóre.

Po długiej nieobecności w kraju wrócił pewien Szkot do domowych pieleszy. Dla uczczenia tak rażącej chwili zafundował sobie w gospodzie szklankę grogu.

Długo pił cenny napój, delektując się smakiem, gdy naraź mucha wpadła mu do szklanki.

Szkot ostrożnie wyjął muchę i wycisnął muchę do szklanki, aby nie stracić ani kropelki cennego napoju.

Drugi Szkot ciężko w nocy zachorował. Żona jego ubrała się, aby pójść po lekarza. Przed wyjściem mąż przywołał ją do łóżka i oświadczył, że gdy wróci, może on już nie żyć. Małżeństwo serdecznie i we łzach się rozstało.

— A nie zapomnij przed śmiercią zgasić lampy — powiedziała żona, będąc już w drzwiach — poco ma się nafta napróżno wypalać.

Wreszcie opowiadają o pewnym Szkocie, który na loterii dobroczynnej za trzy pensy wygrał konia z wozem.

Wszyscy winowali mu wygranej, ale Szkot był mąkrotny.

Zapytany o powód niezadowolnienia, Szkot odpowiedział:

— Oszukali mnie. Bata mi nie dali. Będę musiał kupić.

Co usłyszymy w radio?

SOBOTA, 26 maja.

7.00 Sygnał czasu. 7.25 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik Poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 8.00 Program. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 „Życie kulturalne stolicy”. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Koncert. 12.30 Wiadomości meteorol. 12.33 Muzyka salonowa. — 15.00 Hejnał. 15.05 Wiadomości o eksporcie. 15.10 Wiadomości gospod. 15.20 Piosenki hiszpańskie. 15.35 „Chwilka lotnicza”. 17.20 Transmisja z ośrodka wodnego. 17.40 Odezyt. 19.00 „Nowości programu letniego”. 19.15 „Wiadomości rolnicze”. 19.25 Poezje Marii Jasnorożkiej - Pawlikowskiej. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.47 — Dziennik wieczorny. 20.00 Koncert Chopinowski. 20.30 „Skrzynka pocztowa”. 20.45 Program. 20.50 „Z biegiem Wisły”. 22.00 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 „Kukułka wileńska”.

Pochłanianie płynów

Skala rozpiętości płynów, jakie ludzie pochłaniają jest nadzwyczaj rozciąglą. Według powszechnej opinii lekarskiej ludzie naogół zbyt mało płynów w stosunku do potrzeb organizmu pochłaniają. Natomiast kobiety nadużywają w spożyciu mocnej herbaty.

Zdarzają się jednak wyjątki, jak npr. pewien kupiec kanadyjski z miasta Winnipeg, który pomiędzy godz. 8 wieczór, a 3 nad ranem wypił sto filiżanek kawy.

Dużo płynów używają robotnicy pracujący w hutach szklanych i wydychający szklane naczynia. Wypijają oni przeciętnie od 40 do 50 szklanek wody dziennie.

Niedawno pewien Włoch założył się, że wypije 60 szklanek wody jedną po drugiej. Zakład rzeczywiście wygrał, ale po ostatniej szklance zemdał i stracił przytomność.

Wszelkie próby uratowania go okazały się bezowocne. Lekkożylności swą przypłacił życiem.

Epidemie

W związku z ukazaniem się na rynku pierwszych owoców, wynikają sezonowe epidemie. Państwowa Służba Zdrowia zanotowała już w ub. tygodniu 12 wypadków zachorowań na dyzenterję. (PID).

Z WZCORAJSZEJ GIEŁDY

DOLAR 5.26,5.

Dolar złoty 3.90,5, Rubel złoty 4.59, Funt szterling 26.90, Dolarówka 53; 3 proc. poz. Budowlana 44.50, 4 proc. poz. Inwestycyjna 113.50, 7 proc. poz. Stabilizacyjna 67.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Chwilowo teatr nieczynny.

TEATR NARODOWY. Dziś komedia Scriba „Szklanka wody” z Ćwiklińską, Pancewiczową i Leszczyńskim.

W niedzielę popołudniu (ceny zmniejszone) po raz ostatni „Marja Stuart”.

TEATR LETNI. Dziś komedia muzyczna „Domek z kart” z Malicką i Maszyńskim.

W niedzielę popoł. po cenach zmniejszonych „Szkoła podatków”.

TEATR NOWY. Dziś „Migo” Acharda, z Jarkowską i Kurnakowiczem.

TEATR POLSKI. Codziennie dramat K. H. Rostworowskiego „Kaligula” w reżyserji L. Schillera.

TEATR MAŁY. Dziś komedia sowiecka W. Szkwarkina p. t.: „Cudze dziecko”.

TEATR KAMERALNY. Codziennie po

cenach zmniejszonych „W małym Domku” z Adwentowiczem, Zabeżyńską i Łuszczewskim.

TEATR „HOLLYWOOD”. Codziennie inauguracyjna rewja „Drzwiami i oknami” w wykonaniu „Starej Bandy”.

TEATR REWJI „MUCHA”. Dziś „Jubileuszowa rewja”.

TEATR DRAMATYCZNY (Hipoteczna) „Na wiosnę wszystko radosne”.

DROBNE OGŁOSZENIA

TAPCZANY higieniczne, automatyczne, patentowane 3722. Komplety z 50 oraz nowoczesne wyroby tapicerskie. Warunki dogodne. (Dawniej Wytwórnia, Twarda 5. Twarda 3)

40 zł. z licytacji garnitury marynarkowej 21 — 12. Nowolipie 103

Beverley Nichols
DZWON NA TRWOGĘ

Z upoważnienia autora przełożyła z angielskiego Wacława Komarnicka

„Mniej więcej”.
„Czyż więc nie usprawiedliwia to gwaru i nieuwagi?”

„Owszem. Ale poco oni się wogóle zbierają? Dlaczego nie załatwiają wszystkich spraw u siebie w hotelach?”

„Bo, niewiniątko moje, każdy człowiek, obdarzony minimum inteligencji, zrozumie że gdyby poprzestawali tylko na tem, Genewa stałaby się brzęczącym ułem intryg i całą ideę przewodnią Ligi diablaby wzięli. Przy obiedzie łatwo snuje się śliczne plany i gładko zapadają decyzje, ale jeżeli trzeba stanąć nagle na tylnych łapach i powtórzyć całemu światu, o czym się mówiło wczoraj, to już chyba należy bacznie uważać na każdy swój krok. Na tem polega różnica między starą a nową dyplomacją.”

„Więc pan jest w gruncie rzeczy zwolennikiem Ligi Narodów?”

„Osobiście, rozumiem się, jestem. Nikt nie mógłby mieszkać przez rok w Genewie tak jak ja, żeby nie zostać zwolennikiem Ligi Narodów — osobiście”.

54) „Co pan rozumie przez to „osobiście”?
X zmienił nagle temat.

XI.

Tym razem nie posłaliśmy na galerję dla publiczności, lecz do Pokoju Prasy.

Pokój Prasy w Lidze Narodów ma bez porównania bardziej imponujący wygląd zarówno pod względem rozmiarów, jak i zawartości, niż pokoje, przeznaczone zwykle dla dziennikarzy. Jest to wielka sala, biegnąca przez całą długość budynku, zaopatrzona w przepierzenia, wneki i rozmaite inne urządzenia, zachęcające do konwersacji. Zresztą nie jest to bynajmniej tylko Pokój Prasy, lecz ulubione miejsce spotkań wszystkich najważniejszych delegatów: tutaj to przy filiżance herbaty, czy kieliszku szampana, rozstrzyga się wiele spraw niezmiernie doniosłości.

Pełno tu gwaru i ruchu. Dziennikarze biegają tam i z powrotem, delegaci stoją w środku sali i udzielają wywiadów (to znaczy zakładają ręce na piersi i spoglądają na swe buty, zachowując jednocześnie pieczęć milczenia na ustach) — jakiś prezes ministrów rozmawia z jakimś zagranicznym sekretarzem. Żywe i wywierające silne wrażenie widowisko pozbawione jest mimo to wszelkiej formalistyki i sztywności. Najmłodszy i najmniej znaczący dziennikarz może podejść i złapać za guzik Sir Johna Simona bez obawy, że spotka się z odprawą. Inna to już sprawa, czy dziennikarz zdoła dzięki temu spotkaniu

uzyskać jakieś informacje lub zachować przyjemne wspomnienia.

Sala prasy jest czemś zupełnie dotychczas nieznanym w dziejach. Świat nie widział nigdy nic, coby w przybliżeniu ją przypominało. Bywały już konferencje, owszem, i kongresy i przymierza, święte i e-zbyt święte. Od zarania dziejów zwycięzcy spotykali się ze zwyciężonymi. Najdawniejsze, ustne jeszcze podania mówią nam o książętach, knujących intrygi w salach wielkich i małych, spiskujących, szpiegujących, dzielących się łupami. Po tysiąc razy spotykali się wielcy tego świata na polach złota i na polach krwi. Ale nigdy przedtem nie spotykali się w taki sposób, nigdy przedtem nie popychało ich ku sobie poczucie jedności rodzaju ludzkiego.

Tak bowiem jest w istocie, nawet jeżeli brzmie to górnolotnie. Z jakiegoż innego powodu Kolumbia i Chiny i Anglja i Siam i Francja i Jugosławia i Rumunja i Persja i Włochy — razem sześćdziesiąt czterech narodów — spotykają się tutaj? Czytamy nieustannie w dziennikach kapitalistycznych całego świata, że Liga nie jest właśnie „reprezentacją”, ponieważ nie należy do niej Ameryka, czy Rosja. Nie zmienia to faktu, że jest w bez porównania większym stópnem „reprezentacją”, niż jakiekolwiek inne zgrupowanie narodów, jakie kiedykolwiek znał świat.

Ale o tem później. Pozostaje nam teraz wyprowadzić morał i przyozdobić nim nasze opowiadanie.

D. c. n.

DRUKARNIA
„ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje

wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące.

SPECJALNOŚĆ:

CZASOPISMA

Wykonanie szybkie i dokładne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Odbito w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Warecka 7.

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.